

I ett inledande avsnitt motiveras varför rapporten utförligt belyser den enskilde individens möjlighet och förmåga att tillgodogöra sig samhällsinformativa meddelanden i etermedier under normala betingelser. De faktorer hos individen och de faktorer i meddelandet som är avgörande för att meddelandet skall upptäckas, uppfattas, förstås och kommas ihåg redovisas därefter.

Eftersom människan är starkt begränsad i sin förmåga att tillgodogöra sig information redan under normala betingelser redovisas hur denna begränsade förmåga ytterligare reduceras under betingelser där människan känner sig hotad, dvs under stress- och krissituationer. Vikten av att detta beaktas och konsekvenserna härav belyses och diskuteras i kapitlen III och IV.

Eftersom informationsmottagande individer är givna betingelser i en kommunikationssituation belyses hur kommunikatorn kan medverka till att majoriteten av människorna i en nation eller delar därav kan tillgodogöra sig samhällsinformativa meddelanden genom iakttagande av speciella och idealiska åtgärder vid utformning av meddelanden.

Ett förslag till strategier härför som tillgodoser krav på tvåvägskommunikation presenteras i konsekvens med de empiriska fakta som finns tillgängliga dels rörande den enskilda människans informationsbehandlande kapacitet, dels rörande människors beteende under realistiska varnings-, hot- och katastrofbetingelser.

I ett avslutande kapitel föreslås några generella åtgärder beträffande utformning av informationsformer och informationsinnehåll.

Behandlingen av ämnet har sin utgångspunkt i postulatet att masskommunikation är individorienterad information, distribuerad till ett stort antal individer samtidigt, som därvid har möjlighet att massinteragera. Däremot behandlas given information alltid av den enskilde individen, vars förmåga att tillgodogöra sig informationen är avgörande för hur information skall utformas för att nå flertalet individer i massan.